

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy: 614. 76

Hely:

Idő: u. 1952 v

Személy:

Helyszám:

Szerző: .....

Cím: A város ünnepelő ruhája.

Forrás: EFT. Kp.

1952. VII. 18.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

644 A város ünnepelő ruhája

Elég egy órás séta Budapest utcáin, egy vonaljegynyi út a villamoson, autóbuszon, sok-sok jelével találkozol annak, hogy a mi szép fővárosunk napról napra tisztább, rendezettebb. Jobban vigyáznak tágabb otthonukra a lakók, jobban dolgoznak már a házkiszételek s ennek tulajdonítható többek között az is, hogy Budapest lakóházai egyre tisztábbak. Mind gyakrabban öltik szemünkbe a tábla egy-egy pesti ház kapujában: „Tisztasági versenyben vagyunk” s a lakók összműködésén túl nem utolsósorban a házkiszételek érdeme, hogy biztosítják a tisztasági verseny munkafeltételeit: seprőket, rongyokat, vödöröket.

Igen sok budapesti dolgozónak szemét szúr, ha piszkos üzetet lát, hulladékot az utcán vagy a járműveken és nem sajnálja a fáradságot, hogy felhívja az érdekelteket, nem egyszer a tanács figyelmét is. A villamosokon a kalauz már nemcsak arra figyelmezteti az utasokat, hogy fájódjának a kocsí belsejébe és váltsák meg a jegyeket, hanem arra is — élőlőzóval és figyelmeztető táblákkal —, hogy a megváltott és elhasznált jegyeket leszállás után ne a járdán dobják el, hanem a szemétkosárba helyezték.

Komoly a javulás az építővállalatok munkájában is. Gyakori eset volt ugyanis, hogy a vállalatok egy-egy építkezés befejezése után szertehagyják a törmelékét, bitument, gyaluforgácsot. A kerületi tanácsok figyelmeztetései azonban elérték a kezdeti eredményeket: sok építővállalat elkerüti az építkezés helyét, építkezés után pedig eltakarítja az ottmaradt homokot, törmelékét. Egyes vásárcsarnokok versenyeznek a tisztaságért, egyre általánosabb az az óhaj, hogy városunk külső képe is szocialista főváros képét mutassa.

Szép fővárosunk egyre tisztuló arculatán a legtöbb szepőt azonban azoknak a budapesti lakosoknak viselkedése okozza, akik nem értik még mindig, milyen jelentősége van a tisztaságnak. Ugyanaz a pesti ember, akinek lakóháza versenyben áll a tisztasági mozgalomért és már ott tart, hogy nem hajgál el papirdarabokat a lépcsőházban, gyakran nem átalja, hogy a pasztörizált tej papirpoharát a kosár mellé dobja. Ugyanaz a lakos, aki megbotráncokzik az építkezések kötörmelékain, gyakran hanyag mozdulattal dobja a járda szélére autóbusz- vagy villamosjegyet, a kukorica- és alma-csutkát. Gyakori panasza a parkőröknek, hogy a padon üldögélő vagy a parkon áthaladó járókelők gorombán válaszolnak, személyes sértésnek tekintik, ha a parkőr figyelmezteti őket: ne dobják a füre például a papírzacskót.

Most Budapest dolgozói augusztus 20. megünneplésére készülnek. Es a város ünnepelőruhájához hozzátartozik a házak, utcák tisztasága is. Alkotmányunk napját tiszta utcák, kicsinosított házak között ünnepeljük meg. De a tisztasági mozgalom nem kampány. Eppen ezért a tanácsok egészségügy-állandó bizottságainak és aktivistáinak komoly feladata az, hogy megértesse a budapestiekkel: a házakban, a lépcsőházakban és az utcán őrizték meg augusztus 20. után is a tisztaságot. Hiszen a tisztasági verseny nemcsak egy-egy napra, egy-egy ünnepre szól, hanem állandó részese mindennapi életünknek. A budapesti házak és a budapesti utcák képe úgy válik igazán méltóvá öt éves tervünk, szocialista építési eredményeihez, ha maguk a budapesti dolgozók is mindennapos, állandó saját ügyüknek tekintik Budapest tisztaságát.